EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 12.1.2021.
COM(2021) 11 final

ANNEX

PRILOG

Prijedlogu odluke Vijeća

o stajalištu koje treba zauzeti u ime Europske unije u okviru Zajedničkog odbora EU-a i Švicarske osnovanog Sporazumom od 25. lipnja 2009. između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pojednostavnjenju inspekcija i formalnosti u odnosu na prijevoz roba i o carinskim sigurnosnim mjerama u pogledu izmjene poglavlja III. i priloga I. i II. Sporazumu

PRILOG

ODLUCI ZAJEDNIČKOG ODBORA EU-A I ŠVICARSKE
br. 1/2021
o
izmjeni poglavlja III. i priloga I. i II. Sporazumu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pojednostavnjenju inspekcija i formalnosti u odnosu na prijevoz roba i o carinskim sigurnosnim mjerama

---

ZAJEDNIČKI ODBOR,

uzimajući u obzir Sporazum od 25. lipnja 2009. između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pojednostavnjenju inspekcija i formalnosti u odnosu na prijevoz roba i o carinskim sigurnosnim mjerama[1] (dalje u tekstu „Sporazum"), a posebno njegov članak 21. stavak 2. i članak 22. stavak 4.,

budući da sklapanjem Sporazuma ugovorne stranke jamče da će na svojim državnim područjima pružiti odgovarajuću razinu sigurnosti putem carinskih mjera utemeljenih na mjerodavnom zakonodavstvu koje je na snazi u Europskoj uniji,

budući da su od sklapanja Sporazuma relevantne odredbe Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92[2] od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice i Uredbe Komisije (EEZ) br. 2454/93[3] od 2. srpnja 1993. o utvrđivanju odredaba za provedbu Carinskog zakonika Zajednice zamijenjene relevantnim odredbama Uredbe (EU) br. 952/2013[4] Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije, Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446[5] od 28. srpnja 2015. i Provedbene uredbe Komisije (EU) 2015/2447[6] od 24. studenoga 2015.,

budući da su Provedbenom odlukom Komisije (EU) 2019/2151[7] od 13. prosinca 2019. o uspostavi programa rada u pogledu razvoja i uvođenja elektroničkih sustava iz Carinskog zakonika Unije donesene dodatne odredbe relevantne za sigurnosne carinske mjere,

budući da su od sklapanja Sporazuma ti zakonodavni akti izmijenjeni u pogledu carinskih sigurnosnih mjera,

budući da bi se izmjene zakonodavstva Europske unije relevantne za održavanje jednakovrijedne razine sigurnosti između ugovornih stranaka trebale odražavati u Sporazumu,

DONIO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Članci od 9. do 14. poglavlja III. Sporazuma zamjenjuju se sljedećim:

---

1 SL L 199, 31.7.2009., str. 24.
2 SL L 302, 19.10.1992., str. 1.
3 SL L 253, 11.10.1993., str. 1.
4 SL L 269, 10.10.2013., str. 1.
5 SL L 203, 26.6.2020., str. 1.
6 SL L 206, 30.6.2020., str. 8.
7 SL L 325, 16.12.2019., str. 168.

„ČLANAK 9.

OPĆE ODREDBE O SIGURNOSTI I ZAŠTITI

1. Ugovorne stranke obavezuju se uspostaviti i primjenjivati na prijevoz robe u treće zemlje i iz trećih zemalja carinske sigurnosne mjere predviđene u ovom poglavlju i tako osigurati jednakovrijednu razinu sigurnosti i zaštite na svojim vanjskim granicama.

2. Ugovorne stranke suzdržavaju se od primjene carinskih sigurnosnih mjera iz ovog poglavlja na prijevoz robe između njihovih carinskih područja.

3. Ugovorne stranke savjetuju se prije sklapanja bilo kakvog sporazuma s trećom zemljom u područjima obuhvaćenim ovim poglavljem radi osiguravanja usklađenosti s ovim Sporazumom, posebno ako predloženi sporazum uključuje odredbe koje odstupaju od carinskih sigurnosnih mjera iz ovog poglavlja."

„ČLANAK 10.

DEKLARACIJE PRIJE ULASKA I IZLASKA ROBE

1. Za potrebe sigurnosti i zaštite roba unesena iz trećih zemalja na carinska područja ugovornih stranaka obuhvaćena je ulaznom skraćenom deklaracijom, uz iznimku robe koja se prevozi prijevoznim sredstvima koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskih područja bez zaustavljanja na tim područjima.

2. Za potrebe sigurnosti i zaštite roba koja izlazi iz carinskih područja ugovornih stranaka i namijenjena je trećim zemljama obuhvaćena je izlaznom skraćenom deklaracijom, uz iznimku robe koja se prevozi prijevoznim sredstvima koja samo prolaze kroz teritorijalne vode ili zračni prostor carinskih područja bez zaustavljanja na tim područjima.

3. Ulazna ili izlazna skraćena deklaracija podnosi se prije nego što se roba unese na carinska područja ugovornih stranaka ili prije nego što ih napusti.

4. Ako je obvezno podnijeti ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju za robu koja ulazi na carinska područja ugovornih stranaka ili izlazi iz njih, no ta deklaracija nije podnesena, jedna od osoba iz stavaka 5. ili 6. dužna je odmah podnijeti tu deklaraciju ili, ako to dopuste carinska tijela, umjesto toga podnijeti carinsku deklaraciju ili deklaraciju za privremeni smještaj koja sadržava barem podatke koji su potrebni za ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju. Carinska tijela u tim okolnostima provode analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite za tu robu na temelju carinske deklaracije ili deklaracije za privremeni smještaj.

5. Svaka ugovorna stranka imenuje osobe koje su odgovorne za podnošenje izlaznih skraćenih deklaracija te utvrđuje tijela nadležna za njihov primitak.

6. Ulaznu skraćenu deklaraciju podnosi prijevoznik.

Neovisno o obvezama prijevoznika, ulaznu skraćenu deklaraciju može umjesto njega podnijeti jedna od sljedećih osoba:

(a) uvoznik ili primatelj ili druga osoba u čije ime ili za čiji račun prijevoznik djeluje;

(b) svaka osoba koja može podnijeti predmetnu robu ili koja može organizirati da se roba podnese carinskom uredu prvog ulaska.

U određenim slučajevima kada se podaci ulazne skraćene deklaracije koji su potrebni za analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite ne mogu dobiti od osoba iz prvog podstavka, oni se mogu zatražiti od drugih osoba koje imaju te podatke i odgovarajuća prava da ih dostave.

Svaka osoba koja podnosi podatke ulazne skraćene deklaracije odgovorna je za podatke koje je podnijela.

7. Odstupajući od stavka 6., do datumâ uvođenja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. Priloga I. svaka ugovorna stranka imenuje osobe koje su dužne podnijeti ulaznu skraćenu deklaraciju te utvrđuje načine za njezino podnošenje, za razmjenu informacija koje se na nju odnose i podnošenje zahtjeva za njezinu izmjenu i/ili poništenje.

8. Carinska tijela ugovornih stranaka mogu utvrditi slučajeve u kojima se carinska deklaracija ili deklaracija za privremeni smještaj može upotrijebiti kao ulazna ili izlazna skraćena deklaracija ako je ispunjeno sljedeće:

(a) carinska deklaracija ili deklaracija za privremeni smještaj sadržava sve podatke koji su potrebni za ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju; i

(b) zamjenska deklaracija podnesena je prije isteka roka nadležnom carinskom uredu za podnošenje ulazne ili izlazne skraćene deklaracije.

9. U Prilogu I. utvrđeno je sljedeće:

– elektronički sustav za ulazne skraćene deklaracije,

– oblik i podaci ulazne ili izlazne skraćene deklaracije,

– iznimke od obveze podnošenja ulazne ili izlazne skraćene deklaracije,

– mjesto na kojem se podnosi ulazna ili izlazna skraćena deklaracija,

– rokovi za podnošenje ulazne ili izlazne skraćene deklaracije,

– tehnički protokoli za elektroničke sustave koji služe za podnošenje ulazne skraćene deklaracije,

– financijski protokol koji se odnosi na odgovornosti, obveze i očekivanja nakon provedbe i početka rada sustava kontrole uvoza druge generacije,

– sve druge odredbe potrebne za osiguranje primjene ovog članka.”

„ČLANAK 11.

OVLAŠTENI GOSPODARSKI SUBJEKT

1. U skladu s kriterijima utvrđenima u Prilogu II. ovom Sporazumu ugovorna stranka dodjeljuje status ovlaštenoga gospodarskog subjekta u sigurnosne svrhe bilo kojem gospodarskom subjektu s poslovnim nastanom na njezinu carinskom području i u slučaju Švicarske u njezinim carinskim eksklavama Samnaun i Sampuoir.

Ovlašteni gospodarski subjekti uživaju olakšice koje se odnose na sigurnosne carinske provjere.

U skladu s uvjetima i pravilima iz stavka 2. status ovlaštenoga gospodarskog subjekta koji je dodijelila jedna ugovorna stranka priznaje i druga ugovorna stranka, ne dovodeći u pitanje carinske inspekcije, posebno s ciljem provedbe sporazuma s trećim zemljama kojima se predviđa uzajamno priznavanje statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta.

2. U Prilogu II. utvrđeno je sljedeće:

– pravila za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta, a posebno kriteriji za dodjelu tog statusa i uvjeti za njihovu primjenu,

– vrsta olakšica koje se dodjeljuju,

– pravila o suspenziji, poništenju i opozivu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta,

– načini razmjene informacija između ugovornih stranaka o ovlaštenim gospodarskim subjektima,

– sve druge mjere potrebne za primjenu ovog članka.”

„ČLANAK 12.

CARINSKE PROVJERE U POGLEDU SIGURNOSTI I ZAŠTITE I UPRAVLJANJE RIZIKOM U POGLEDU SIGURNOSTI I ZAŠTITE

1. Carinske provjere u pogledu sigurnosti i zaštite, osim nasumičnih provjera, prvenstveno se temelje na analizi rizika u kojoj se upotrebljavaju tehnike obrade podataka kako bi se utvrdili i procijenili rizici te razvile potrebne protumjere na temelju kriterija koje su izradile ugovorne stranke.

2. Carinske provjere u pogledu sigurnosti i zaštite provode se unutar zajedničkog okvira za upravljanje rizikom, koji se temelji na razmjeni informacija o riziku i rezultata analize rizika među carinskim tijelima ugovornih stranaka. Carinsko tijelo Švicarske svojim sudjelovanjem u Odboru za carinski zakonik iz članka 23. pridonosi utvrđivanju zajedničkih kriterija i standarda rizika, mjera provjere i prioritetnih područja provjere koji se odnose

na podatke ulazne i izlazne skraćene deklaracije. Provjere koje se temelje na tim informacijama i kriterijima provode se ne dovodeći u pitanje druge carinske provjere.

3. Ugovorne stranke služe se zajedničkim sustavom za upravljanje rizikom za razmjenu informacija o rizicima, informacija o provedbi zajedničkih kriterija i standarda rizika, zajedničkih prioritetnih područja provjere i upravljanja carinskim krizama te razmjenu rezultata analize rizika i rezultata provjera.

4. Ugovorne stranke priznaju jednakovrijednost svojih sustava za upravljanje rizikom u pogledu sigurnosti i zaštite.

5. Zajednički odbor donosi sve druge mjere potrebne za primjenu ovog članka.”

„ČLANAK 13.

PRAĆENJE PROVEDBE CARINSKIH SIGURNOSNIH MJERA

1. Zajednički odbor određuje kako ugovorne stranke moraju pratiti provedbu ovog poglavlja i provjeriti usklađenost s njegovim odredbama i odredbama priloga ovom Sporazumu.

2. Praćenje iz stavka 1. može biti u obliku:

– redovitih ocjena provedbe ovog poglavlja, a posebno jednakovrijednosti carinskih sigurnosnih mjera,

– preispitivanja s ciljem unapređenja načina na koji se ono provodi ili izmjene njegovih odredaba radi boljeg ispunjenja ciljeva,

– organizacije tematskih sastanaka stručnjaka obiju ugovornih stranaka i revizija administrativnih postupaka, uključujući terenske provjere.

3. Zajednički odbor osigurava da se mjerama koje se poduzimaju u skladu s ovim člankom poštuju prava gospodarskih subjekata.”

„ČLANAK 14.

ZAŠTITA POSLOVNE TAJNE I OSOBNIH PODATAKA

Na informacije koje razmjenjuju ugovorne stranke u okviru mjera predviđenih u ovom poglavlju primjenjuje se zaštita poslovne tajne i osobnih podataka utvrđena u mjerodavnim zakonima koji se primjenjuju na državnom području ugovorne stranke primateljice. Pri prijenosu osobnih podataka ispunjeni su zahtjevi iz važećih zakona o zaštiti podataka ugovorne stranke prenositeljice.

Te se informacije posebno ne smiju dalje prenositi osobama koje nisu nadležna tijela ugovorne stranke primateljice niti ih ta tijela smiju upotrebljavati u svrhe koje nisu predviđene ovim Sporazumom.”

Članak 2.

Prilozi I. i II. Sporazumu zamjenjuju se prilozima utvrđenima u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu prvog dana trećeg mjeseca nakon što posljednja stranka obavijesti drugu stranku o ispunjavanju unutarnjih zahtjeva Odluke. Privremeno se primjenjuje od 15. ožujka 2021.

Sastavljeno u Bruxellesu

Za Zajednički odbor EU- a i Švicarske

Predsjednik

Prilog

Prilozi I. i II. Sporazumu zamjenjuju se sljedećim prilozima:

„PRILOG I.

ULAZNE I IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

GLAVA I.

ULAZNA SKRAĆENA DEKLARACIJA

ČLANAK 1.

ELEKTRONIČKI SUSTAV ZA ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Elektronički sustav kontrole uvoza druge generacije (ICS2) služi za:

(a) podnošenje, obradu i pohranu podataka ulaznih skraćenih deklaracija i drugih informacija koje se odnose na te deklaracije, na analizu rizika za potrebe carinske sigurnosti i zaštite, što uključuje i potporu zaštiti zračnog prometa, te na mjere koje se moraju poduzeti na temelju rezultata te analize;

(b) razmjenu informacija o podacima ulazne skraćene deklaracije i rezultatima analize rizika ulaznih skraćenih deklaracija, o drugim informacijama potrebnima za provođenje te analize rizika te o mjerama poduzetima na temelju analize rizika, uključujući preporuke o lokacijama provjera i rezultatima tih provjera;

(c) razmjenu informacija za praćenje i evaluaciju provedbe zajedničkih kriterija i standarda rizika u pogledu sigurnosti i zaštite te mjera provjere i prioritetnih područja provjere.

2. Datumi razvoja i izdanja za postupno uvođenje elektroničkog sustava iz ovog Priloga utvrđeni su u projektu u okviru Carinskog zakonika Unije koji se odnosi na sustav kontrole uvoza druge generacije (ICS2) u Prilogu Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2019/2151[8].

Od ugovornih se stranaka očekuje da istodobno budu spremne za svako izdanje na početku razdoblja uvođenja. Ugovorne stranke mogu prema potrebi dopustiti gospodarskim subjektima da se postupno povezuju sa sustavom do kraja razdoblja uvođenja predviđenog za svako izdanje. Ugovorne stranke objavljuju rokove i upute za gospodarske subjekte na svojim internetskim stranicama.

3. Gospodarski subjekti dužni su upotrebljavati usklađeno sučelje za gospodarske subjekte, koje su zajednički osmislile ugovorne stranke, za podnošenje, zahtjeve za izmjenu, zahtjeve za poništenje, obradu i pohranu podataka ulaznih skraćenih deklaracija te za razmjenu povezanih informacija s carinskim tijelima.

[8] Razdoblje uvođenja 1. izdanja sustava ICS2: od 15.3.2021. do 1.10.2021.; razdoblje uvođenja 2. izdanja sustava ICS2: od 1.3.2023. do 2.10.2023.; razdoblje uvođenja 3. izdanja sustava ICS2: od 1.3.2024. do 1.10.2024.;
Provedbena odluka Komisije (EU) 2019/2151 od 13. prosinca 2019. o uspostavi programa rada u pogledu razvoja i uvođenja elektroničkih sustava iz Carinskog zakonika Unije (SL L 325, 16.12.2019., str. 168.).

4. Carinska tijela ugovornih stranaka mogu dopustiti da se trgovinski, lučki ili prijevozni informacijski sustavi upotrebljavaju za podnošenje podataka ulazne skraćene deklaracije, pod uvjetom da ti sustavi sadržavaju potrebne podatke i da su ti podaci dostupni u rokovima iz članka 7.

ČLANAK 2.

OBLIK I SADRŽAJ ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Ulazna skraćena deklaracija i obavijest o dolasku pomorskog plovila ili zrakoplova sadržavaju podatke koji su utvrđeni u sljedećim stupcima Priloga B Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2015/2446[9]:

(a) od F10 do F16;

(b) od F20 do F33;

(c) od F40 do F45;

(d) F50 i F51;

(e) G2.

Podaci ulazne skraćene deklaracije usklađeni su s odgovarajućim formatima, oznakama i kardinalitetima utvrđenima u Prilogu B Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2015/2447[10] i popunjavaju se u skladu s bilješkama iz tih priloga.

2. Podatke ulazne skraćene deklaracije mogu dostaviti različite osobe podnošenjem više od jednog skupa podataka.

3. Elektronički sustav iz stavka 1. upotrebljava se za podnošenje zahtjeva za izmjenu ili poništenje ulazne skraćene deklaracije ili njezinih podataka.

Ako različite osobe zatraže izmjenu ili poništenje podataka ulazne skraćene deklaracije, svaka od tih osoba smije zatražiti samo izmjenu ili poništenje podataka koje je sama podnijela.

4. Carinska tijela ugovorne stranke, koja su registrirala ulaznu skraćenu deklaraciju, odmah obavješćuju osobu koja je podnijela zahtjev za izmjenu ili poništenje o svojoj odluci da ga registriraju ili odbiju.

Ako zahtjev za izmjenu ili poništenje podataka ulazne skraćene deklaracije podnosi osoba koja nije prijevoznik, carinska tijela obavješćuju i prijevoznika pod uvjetom da je prijevoznik zatražio da bude obaviješten te ima pristup elektroničkom sustavu iz stavka 1.

5. U skladu s člankom 10. stavkom 8. Sporazuma do datuma uvođenja 3. izdanja sustava iz članka 1. stavka 1. analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite ugovorne stranke mogu provoditi na temelju provozne deklaracije podnesene u novom kompjuteriziranom provoznom sustavu (NCTS) u skladu s Konvencijom o zajedničkom provoznom postupku[11], što uključuje i razmjenu informacija o analizi rizika između uključenih ugovornih stranaka za robu koja se prevozi morem, unutarnjim plovnim putovima, cestom i željeznicom.

NCTS je elektronički sustav koji omogućuje komunikaciju među ugovornim strankama te između ugovornih stranaka i gospodarskih subjekata radi podnošenja carinske provozne deklaracije, što uključuje sve podatke koji su potrebni za ulaznu ili izlaznu skraćenu deklaraciju te obavijesti koje se odnose na tu robu.

---

[9] Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 1.), kako je zadnje izmijenjena Delegiranom uredbom Komisije (EU) xxx (SL L , dd.mm.gggg., str. x.).

[10] Provedbena uredba Komisije (EU) 2015/2447 od 24. studenoga 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila za provedbu određenih odredbi Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o utvrđivanju Carinskog zakonika Unije (SL L 343, 29.12.2015., str. 558.), kako je zadnje izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) xxx (SL L , dd.mm.gggg., str. x.).

[11] Konvencija između Europske ekonomske zajednice, Republike Austrije, Republike Finske, Republike Islanda, Kraljevine Norveške, Kraljevine Švedske i Švicarske Konfederacije o zajedničkom provoznom postupku od 20. svibnja 1987. (SL L 226, 13.8.1987., str. 2., uključujući prethodne i buduće izmjene te Konvencije prema dogovoru Zajedničkog odbora).

Prije uvođenja 3. izdanja sustava iz članka 1. stavka 1. ovog Priloga ugovorne stranke procjenjuju mogu li nakon tog datuma carinska tijela i dalje provoditi analizu rizika na temelju provozne deklaracije koja sadržava podatke ulazne skraćene deklaracije koja je podnesena u NCTS[12] i prema potrebi mijenjaju ovaj Sporazum.

ČLANAK 3.

OSLOBOĐENJE OD OBVEZE PODNOŠENJA ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Ulazna skraćena deklaracija nije potrebna za sljedeću robu:

(a) električna energija;

(b) roba koja ulazi cjevovodom;

(c) predmeti korespondencije, što znači pisma, razglednice, pisma na Brailleovom pismu i tiskovine koje ne podliježu uvoznoj ili izvoznoj carini;

(d) roba u poštanskim pošiljkama koja se kreće prema pravilima Svjetske poštanske unije kako slijedi:

(1) ako se poštanske pošiljke prevoze zračnim putem i konačno im je odredište ugovorna stranka, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 1. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(2) ako se poštanske pošiljke prevoze zračnim putem i konačno im je odredište treća zemlja ili treće područje, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(3) ako se poštanske pošiljke prevoze morem, unutarnjim plovnim putovima, cestom ili željeznicom, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 3. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(e) roba za koju je dopuštena usmena carinska deklaracija ili jednostavan prelazak granice u skladu s pravilima koja su utvrdile ugovorne stranke, pod uvjetom da se ne prevozi u okviru ugovora o prijevozu;

(f) roba koja se nalazi u osobnoj prtljazi putnika;

(g) roba obuhvaćena karnetom ATA ili CPD, pod uvjetom da se ne prevozi u okviru ugovora o prijevozu;

(h) roba koja ima pravo na oslobođenje na temelju Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961., Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963., drugih konzularnih konvencija ili Njujorške konvencije o specijalnim misijama od 16. prosinca 1969.;

(i) oružje i vojna oprema koje na carinsko područje jedne od ugovornih stranaka tijela nadležna za vojnu obranu tog područja unose u vojnom prijevozu ili prijevozu koji upotrebljavaju isključivo vojna tijela;

(j) sljedeća roba unesena na carinsko područje jedne od ugovornih stranaka izravno s objekata na moru kojima upravlja osoba s poslovnim nastanom na carinskom području jedne od ugovornih stranaka:

(1) roba koja je ugrađena u te objekte na moru u svrhu izgradnje, popravka, održavanja ili preinake;

(2) roba koja se upotrebljavala za montažu ili opremanje navedenih objekata na moru;

(3) zalihe koje se upotrebljavaju ili troše na navedenim objektima na moru;

(4) neopasni otpad s navedenih objekata na moru;

(k) roba u pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 22 EUR, pod uvjetom da carinska tijela prihvaćaju, uz pristanak gospodarskog subjekta, provesti analizu rizika s pomoću informacija koje sadržava ili pruža sustav kojim se koristi taj gospodarski subjekt, kako slijedi:

(1) ako je roba u pošiljkama koje prevozi ili za koje je odgovoran subjekt koji pruža integrirane usluge žurnog i vremenski određenog prikupljanja, prijevoza, carinjenja i dostave paketa,

[12] NCTS je nadograđen tako da ispunjava nove sigurnosne zahtjeve iz Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL L 269, 10.10.2013., str. 1.), kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EU) 2019/632 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. travnja 2019. (SL L 111, 25.4.2019., str. 54.). U Prilogu Provedbenoj odluci Komisije (EU) 2019/2151 utvrđeno je da će se NCTS ažurirati u fazama.

istodobno prateći lokaciju tih stavki robe i zadržavajući nadzor nad njima tijekom pružanja usluge (dalje u tekstu „žurna pošiljka”), a koje se prevoze zračnim putem, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 1. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(2) ako se roba prevozi zračnim putem u obliku koji nije ni poštanska ni žurna pošiljka, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(3) ako se roba prevozi morem, unutarnjim plovnim putovima, cestom ili željeznicom, do datuma koji je utvrđen za uvođenje 3. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(l) roba koja se premješta na temelju obrasca NATO 302 predviđenog Konvencijom između država stranaka Sjevernoatlantskog ugovora o pravnom položaju njihovih snaga potpisanom u Londonu 19. lipnja 1951. ili na temelju obrasca EU 302 predviđenog člankom 1. stavkom 51. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446;

(m) roba unesena u jednu od ugovornih stranaka iz Ceute i Melille, Helgolanda, Republike San Marino, Države Vatikanskoga Grada, općine Livigno i švicarskih carinskih eksklava Samnaun i Sampuoir;

(n) sljedeća roba na plovilima ili u zrakoplovima:

(1) roba isporučena za ugradnju kao dio tih plovila ili zrakoplova ili njihov pribor;

(2) roba za rad motora, strojeva i druge opreme tih plovila ili zrakoplova;

(3) prehrambeni proizvodi i druga roba koja će se trošiti ili prodavati na plovilu ili u zrakoplovu;

(o) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi koje su iz mora izvan carinskih područja ugovornih stranaka izvadila njihova ribarska plovila;

(p) plovila, i roba koja se na njima prevozi, koja ulaze u teritorijalne vode jedne od ugovornih stranaka isključivo radi ukrcavanja zaliha bez povezivanja s bilo kojim lučkim objektom;

(q) kućanski predmeti kako su definirani u zakonodavstvu odgovarajućih ugovornih stranaka pod uvjetom da se ne prevoze u okviru ugovora o prijevozu.

2. Ulazna skraćena deklaracija nije potrebna u slučajevima predviđenima međunarodnim sporazumom o sigurnosti koji je sklopljen između ugovorne stranke i treće zemlje, ako je proveden postupak utvrđen u članku 9. stavku 3. Sporazuma.

3. Ulazna skraćena deklaracija nije potrebna u slučajevima u kojima roba privremeno napušta carinska područja ugovornih stranaka tijekom pomorskog ili zračnog prijevoza između dviju točaka na tim carinskim područjima i pritom se ne zaustavlja u trećoj zemlji.

ČLANAK 4.

MJESTO PODNOŠENJA ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Ulazna skraćena deklaracija podnosi se carinskom uredu koji je nadležan za carinski nadzor na mjestu na carinskom području jedne od ugovornih stranaka na koje stiže prijevozno sredstvo kojim se prevozi roba ili na koje bi, prema potrebi, trebalo stići iz treće zemlje ili trećeg područja (u daljnjem tekstu „carinski ured prvog ulaska”).

2. Ako se kao ulazna skraćena deklaracija podnosi više od jednog skupa podataka ili se podnosi minimalni skup podataka, osoba koja podnosi djelomični ili minimalni skup podataka dužna je te podatke podnijeti carinskom uredu koji bi, prema njezinim saznanjima, trebao biti carinski ured prvog ulaska. Ako ta osoba ne zna na koje će mjesto na carinskim područjima ugovornih stranaka najprije stići prijevozno sredstvo kojim se prevozi roba, carinski ured prvog ulaska može se odrediti na temelju mjesta na koje se roba šalje.

3. Carinska tijela ugovornih stranaka mogu dopustiti da se ulazna skraćena deklaracija podnese drugom carinskom uredu, pod uvjetom da taj ured odmah obavijesti carinski ured prvog ulaska ili mu elektroničkim putem omogući pristup potrebnim podacima.

ČLANAK 5.

REGISTRACIJA ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Carinska tijela registriraju svako podnošenje podataka ulazne skraćene deklaracije po njihovu primitku te o toj registraciji odmah obavješćuju deklaranta ili njegova zastupnika i priopćuju mu glavni referentni broj podneska i datum registracije.

2. Ako je ulaznu skraćenu deklaraciju podnijela osoba koja nije prijevoznik, od datuma uvođenja 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. carinska tijela odmah obavješćuju prijevoznika o registraciji, pod uvjetom da je prijevoznik zatražio da bude obaviješten te ima pristup elektroničkom sustavu.

ČLANAK 6.

PODNOŠENJE ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

Ako se ne primjenjuje nijedno oslobođenje od obveze podnošenja ulazne skraćene deklaracije iz članka 10. Sporazuma i članka 3., podaci ulazne skraćene deklaracije dostavljaju se kako slijedi:

(a) za robu koja se prevozi zračnim putem:

(1) žurni prijevoznici za sve pošiljke podnose minimalni skup podataka od datuma uvođenja 1. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(2) poštanski operateri za sve pošiljke kojima je konačno odredište ugovorna stranka podnose minimalni skup podataka od datuma uvođenja 1. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.;

(3) podnošenjem jednog ili više skupova podataka putem elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. od datuma uvođenja 2. izdanja tog sustava;

(b) za robu koja se prevozi morem, unutarnjim plovnim putovima, cestom i željeznicom podnošenjem jednog ili više skupova podataka putem elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. od datuma uvođenja 3. izdanja toga sustava.

ČLANAK 7.

ROKOVI ZA PODNOŠENJE ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka pomorskim prijevozom, ulazna skraćena deklaracija podnosi se u sljedećim rokovima:

(a) za teret u kontejnerima, osim kada se primjenjuje točka (c) ili (d), najkasnije 24 sata prije utovara robe na plovilo na kojem će se unijeti na carinska područja ugovornih stranaka;

(b) za rasuti teret ili teret u komadima, osim kada se primjenjuje točka (c) ili (d), najkasnije četiri sata prije dolaska plovila u prvu luku ulaska na carinska područja ugovornih stranaka;

(c) najkasnije dva sata prije dolaska plovila u prvu luku ulaska na carinska područja ugovornih stranaka u slučaju robe koja dolazi s bilo kojeg od sljedećih polazišta:

(1) Grenland;

(2) Farski otoci;

(3) Island;

(4) luke na Baltičkom moru, Sjevernom moru, Crnom moru i Sredozemnom moru;

(5) sve luke Maroka;

(d) za kretanje, osim kada se primjenjuje točka (c), između područja izvan carinskih područja ugovornih stranaka i francuskih prekomorskih departmana, Azora, Madeire ili Kanarskih otoka, ako putovanje traje manje od 24 sata, najkasnije dva sata prije dolaska u prvu luku ulaska na carinska područja ugovornih stranaka.

2. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka zračnim prijevozom, potpuni podaci ulazne skraćene deklaracije podnose se što prije, a svakako unutar sljedećih rokova:

(a) za letove koji traju kraće od četiri sata, najkasnije do trenutka stvarnog polaska zrakoplova;

(b) za druge letove najkasnije četiri sata prije dolaska zrakoplova u prvu zračnu luku na carinskim područjima ugovornih stranaka.

3. Od datuma uvođenja 1. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. poštanski operateri i žurni prijevoznici podnose barem minimalni skup podataka ulazne skraćene deklaracije što prije, a najkasnije prije utovara robe u zrakoplov kojim se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka.

4. Od datuma uvođenja 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. gospodarski subjekti koji nisu poštanski operateri ni žurni prijevoznici podnose barem minimalni skup podataka ulazne skraćene deklaracije što prije, a najkasnije prije utovara robe u zrakoplov kojim se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka.

5. Od datuma uvođenja 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako je u rokovima iz stavaka 3. i 4. dostavljen samo minimalni skup podataka ulazne skraćene deklaracije, ostali podaci dostavljaju se u rokovima iz stavka 2.

6. Do datuma uvođenja 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1. minimalni skup podataka ulazne skraćene deklaracije koji je podnesen u skladu sa stavkom 3. smatra se potpunom ulaznom skraćenom deklaracijom za robu u poštanskim pošiljkama čije je konačno odredište ugovorna stranka i za robu u žurnim pošiljkama čija stvarna vrijednost ne prelazi 22 EUR.

7. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka željeznicom, ulazna skraćena deklaracija podnosi se u sljedećim rokovima:

(a) ako putovanje vlakom od zadnje željezničke stanice koja se nalazi u trećoj zemlji do carinskog ureda prvog ulaska traje manje od dva sata, najkasnije jedan sat prije dolaska robe na mjesto za koje je nadležan taj carinski ured;

(b) u svim ostalim slučajevima najkasnije dva sata prije dolaska robe na mjesto za koje je nadležan carinski ured prvog ulaska.

8. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka cestom, ulazna skraćena deklaracija podnosi se najkasnije jedan sat prije dolaska robe na mjesto za koje je nadležan carinski ured prvog ulaska.

9. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka unutarnjim plovnim putovima, ulazna skraćena deklaracija podnosi se najkasnije dva sata prije dolaska robe na mjesto za koje je nadležan carinski ured prvog ulaska.

10. Ako se roba unosi na carinska područja ugovornih stranaka prijevoznim sredstvom koje se i samo prevozi aktivnim prijevoznim sredstvom, rok za podnošenje ulazne skraćene deklaracije je rok koji se primjenjuje na aktivno prijevozno sredstvo.

11. Rokovi iz stavaka od 1. do 10. ne primjenjuju se u slučaju više sile.

12. U skladu s postupkom iz članka 9. stavka 3. ovog Sporazuma, rokovi iz stavaka od 1. do 10. ne primjenjuju se ako je međunarodnim sporazumima o sigurnosti između ugovorne stranke i trećih zemalja predviđeno drukčije.

ČLANAK 8.

ANALIZA RIZIKA U POGLEDU SIGURNOSTI I ZAŠTITE TE CARINSKE PROVJERE U POGLEDU SIGURNOSTI I ZAŠTITE KOJE SE ODNOSE NA ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Analiza rizika dovršava se prije dolaska robe u carinski ured prvog ulaska pod uvjetom da je ulazna skraćena deklaracija podnesena u rokovima utvrđenima u članku 7., osim ako se utvrdi rizik ili je potrebno provesti dodatnu analizu rizika.

Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, prva analiza rizika za robu koja se unosi na carinska područja ugovornih stranaka zračnim prijevozom provodi se što prije nakon primitka minimalnog skupa podataka ulazne skraćene deklaracije iz članka 7. stavaka 3. i 4.

2. Carinski ured prvog ulaska dovršava analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite nakon sljedeće razmjene informacija putem elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1.:

(a) odmah nakon registracije carinski ured prvog ulaska stavlja podatke ulazne skraćene deklaracije na raspolaganje carinskim tijelima ugovornih stranaka navedenih u tim podacima i carinskim tijelima ugovornih stranaka koje su u elektronički sustav unijele informacije o rizicima u pogledu sigurnosti i zaštite koje odgovaraju podacima te ulazne skraćene deklaracije;

(b) u rokovima utvrđenima u članku 7. carinska tijela ugovornih stranaka iz točke (a) provode analizu rizika za potrebe sigurnosti i zaštite i, ako utvrde rizik, stavljaju rezultate na raspolaganje carinskom uredu prvog ulaska;

(c) carinski ured prvog ulaska uzima u obzir informacije o rezultatima analize rizika koje su dostavila carinska tijela ugovornih stranaka iz točke (a) kako bi dovršio analizu rizika;

(d) carinski ured prvog ulaska stavlja rezultate dovršene analize rizika na raspolaganje carinskim tijelima ugovornih stranaka koje su pridonijele analizi rizika i onima na koje se kretanje robe potencijalno odnosi;

(e) carinski ured prvog ulaska obavješćuje sljedeće osobe o dovršetku analize rizika, pod uvjetom da su zatražile obavijest i imaju pristup elektroničkom sustavu iz članka 1. stavka 1.:

– deklaranta ili njegova zastupnika,

– prijevoznika ako se razlikuje od deklaranta i njegova zastupnika.

3. Ako carinski ured prvog ulaska zahtijeva dodatne informacije o podacima ulazne skraćene deklaracije za dovršetak analize rizika, ta se analiza dovršava nakon dostavljanja tih informacija.

U tu svrhu carinski ured prvog ulaska zahtijeva te informacije od osobe koja je podnijela ulaznu skraćenu deklaraciju ili, prema potrebi, osobe koja je podnijela podatke te ulazne skraćene deklaracije. Ako ta osoba nije prijevoznik, carinski ured prvog ulaska obavješćuje prijevoznika pod uvjetom da je prijevoznik zatražio da bude obaviješten te ima pristup elektroničkom sustavu iz članka 1. stavka 1.

4. Ako ima opravdane razloge sumnjati da bi roba unesena zračnim prijevozom mogla ozbiljno ugrožavati zaštitu zračnog prometa, carinski ured prvog ulaska zahtijeva da se pošiljka prije utovara u zrakoplov čije je odredište na carinskim područjima ugovornih stranaka pregleda kao teret i pošta visokog rizika u skladu s točkom 4. Priloga Sporazumu između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu[13] kojom se utvrđuju detaljne mjere za provedbu zajedničkih osnovnih standarda o zaštiti zračnog prometa.

Carinski ured prvog ulaska obavješćuje sljedeće osobe pod uvjetom da imaju pristup elektroničkom sustavu iz članka 1. stavka 1.:

– deklaranta ili njegova zastupnika,

– prijevoznika ako se razlikuje od deklaranta i njegova zastupnika.

Nakon te obavijesti osoba koja je podnijela ulaznu skraćenu deklaraciju ili, prema potrebi, osoba koja je podnijela podatke te ulazne skraćene deklaracije dostavlja carinskom uredu prvog ulaska rezultate tog pregleda i sve druge povezane relevantne informacije. Analiza rizika dovršava se tek nakon što se dostave te informacije.

5. Ako ima opravdane razloge smatrati da bi roba unesena zračnim prijevozom ili teret u kontejnerima unesen pomorskim prijevozom, kako je navedeno u članku 7. stavku 1. točki (a), u tolikoj mjeri ozbiljno ugrožavali sigurnost i zaštitu da je potrebno odmah djelovati, carinski ured prvog ulaska nalaže da se roba ne smije utovariti na odgovarajuće prijevozno sredstvo.

Carinski ured prvog ulaska obavješćuje sljedeće osobe pod uvjetom da imaju pristup elektroničkom sustavu iz članka 1. stavka 1.:

– deklaranta ili njegova zastupnika,

– prijevoznika ako se razlikuje od deklaranta i njegova zastupnika.

Ta se obavijest upućuje odmah nakon otkrivanja relevantnog rizika i, u slučaju tereta u kontejnerima koji se unosi pomorskim prijevozom kako je navedeno u članku 7. stavku 1. točki (a), najkasnije u roku od 24 sata nakon primitka ulazne skraćene deklaracije ili, prema potrebi, nakon što od prijevoznika primi podatke ulazne skraćene deklaracije.

Carinski ured prvog ulaska ujedno odmah obavješćuje carinska tijela ugovornih stranaka o toj obavijesti i stavlja im na raspolaganje relevantne podatke ulazne skraćene deklaracije.

6. Ako se utvrdi da je pošiljka takva prijetnja da je potrebno poduzeti hitne mjere po dolasku prijevoznog sredstva, takve hitne mjere poduzima carinski ured prvog ulaska po dolasku robe.

---

[13] Sporazum između Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o zračnom prometu (SL L 114, 30.4.2002., str. 73., uključujući prethodne i buduće izmjene tog Sporazuma prema dogovoru Zajedničkog odbora).

7. Nakon završetka analize rizika carinski ured prvog ulaska može, putem elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., preporučiti najprikladniju lokaciju i mjere za provedbu provjere.

Carinski ured nadležan za mjesto koje je preporučeno kao najprikladnije za provjeru odlučuje o provjeri i, putem elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., stavlja rezultate te odluke na raspolaganje svim carinskim uredima ugovornih stranaka na koje bi se moglo odnositi kretanje robe, najkasnije u trenutku podnošenja robe carinskom uredu prvog ulaska.

8. Carinski uredi stavljaju rezultate svojih carinskih provjera u pogledu sigurnosti i zaštite na raspolaganje drugim carinskim tijelima ugovornih stranaka putem sustava iz članka 1. stavka 1. u sljedećim slučajevima:

(a) carinsko tijelo procijenilo je da su rizici znatni i da zahtijevaju carinsku provjeru, a rezultati provjere upućuju na postojanje rizičnog događaja; ili

(b) rezultati provjere ne upućuju na postojanje rizičnog događaja, no predmetno carinsko tijelo smatra da je ta prijetnja visokorizična u drugim mjestima na carinskim područjima ugovornih stranaka; ili

(c) ako je to potrebno za ujednačenu primjenu pravila iz ovog Sporazuma.

Ugovorne stranke razmjenjuju informacije o rizicima iz točaka (a) i (b) u sustavu iz članka 12. stavka 3. Sporazuma.

9. Ako se na carinska područja ugovornih stranaka unosi roba koja je oslobođena obveze podnošenja ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkama od (c) do (f), od (h) do (m), (o) i (q), provodi se analiza rizika po podnošenju robe.

10. Roba koja je podnesena carini može se pustiti čim se provede analiza rizika i čim rezultati analize rizika i, prema potrebi, poduzete mjere omoguće puštanje.

11. Analiza rizika provodi se i u slučaju izmjene podataka ulazne skraćene deklaracije u skladu s člankom 2. stavcima 3. i 4. U tom slučaju, ne dovodeći u pitanje rok utvrđen u stavku 5. trećem podstavku za teret u kontejnerima koji se unosi pomorskim prijevozom analiza rizika dovršava se odmah po primitku podataka, osim ako je utvrđen rizik ili je potrebno provesti dodatnu analizu rizika.

ČLANAK 9.

PODACI ULAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE KOJE DOSTAVLJAJU DRUGE OSOBE

1. Od datuma utvrđenog za uvođenje 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako su za istu robu koja se prevozi zračnim putem jedna ili više osoba koje nisu prijevoznik sklopile jedan ili više ugovora o prijevozu koji su obuhvaćeni jednim zračnim tovarnim listom ili više njih, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) osoba koja izdaje zračni tovarni list obavješćuje osobu s kojom je sklopila ugovor o prijevozu o izdavanju tog zračnog tovarnog lista;

(b) u slučaju sporazuma o zajedničkom utovaru robe osoba koja izdaje zračni tovarni list obavješćuje osobu s kojom je sklopila taj sporazum o izdavanju tog zračnog tovarnog lista;

(c) prijevoznik i sve osobe koje izdaju zračni tovarni list navode u podacima ulazne skraćene deklaracije identitet svih osoba koje im nisu stavile na raspolaganje podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju;

(d) ako osoba koja izdaje zračni tovarni list ne stavi podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju na raspolaganje ugovornom partneru koji joj izdaje zračni tovarni list ili ugovornom partneru s kojim je sklopila sporazum o zajedničkom utovaru robe, osoba koja potrebne podatke nije stavila na raspolaganje dostavlja te podatke carinskom uredu prvog ulaska.

2. Od datuma utvrđenog za uvođenje 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako poštanski operater ne stavi podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju poštanskih pošiljki na raspolaganje prijevozniku koji je obvezan podnijeti ostatak podataka deklaracije putem tog sustava, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) ako se roba šalje na područje ugovornih stranaka ili poštanskom operateru ugovornih stranaka prvog ulaska i ako je roba u provozu kroz područje ugovornih stranaka, odredišni poštanski operater dostavlja te podatke carinskom uredu prvog ulaska; i

(b) prijevoznik u podacima ulazne skraćene deklaracije navodi identitet poštanskog operatera koji nije stavio na raspolaganje podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju.

3. Od datuma utvrđenog za uvođenje 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako žurni prijevoznik ne stavi podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju žurnih pošiljki koje se prevoze zračnim putem na raspolaganje prijevozniku, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) žurni prijevoznik dostavlja te podatke carinskom uredu prvog ulaska; i

(b) prijevoznik u podacima ulazne skraćene deklaracije navodi identitet žurnog prijevoznika koji nije stavio na raspolaganje podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju.

4. Od datuma utvrđenog za uvođenje 3. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako su u slučaju pomorskog prijevoza ili prijevoza unutarnjim plovnim putovima jedna ili više osoba koje nisu prijevoznici za istu robu sklopile jedan ili više dodatnih ugovora o prijevozu koji su obuhvaćeni jednom teretnicom ili više njih, primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) osoba koja izdaje teretnicu obavješćuje osobu s kojom je sklopila ugovor o prijevozu o izdavanju te teretnice;

(b) u slučaju sporazuma o zajedničkom utovaru robe osoba koja izdaje teretnicu obavješćuje osobu s kojom je sklopila taj sporazum o izdavanju te teretnice;

(c) prijevoznik i sve osobe koje izdaju teretnicu navode u podacima ulazne skraćene deklaracije identitet svake osobe koja je s njima sklopila ugovor o prijevozu, a nije im dostavila podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju;

(d) osoba koja izdaje teretnicu navodi u podacima ulazne skraćene deklaracije identitet primatelja za kojeg je u teretnici navedeno da ne posjeduje osnovne teretnice niže razine, a koji joj nije stavio na raspolaganje podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju;

(e) ako osoba koja izdaje teretnicu ne stavi podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju na raspolaganje ugovornom partneru koji joj izdaje teretnicu ili ugovornom partneru s kojim je sklopila sporazum o zajedničkom utovaru robe, osoba koja potrebne podatke nije stavila na raspolaganje dostavlja te podatke carinskom uredu prvog ulaska;

(f) ako primatelj naveden u teretnici koji nema osnovne teretnice niže razine ne stavi podatke potrebne za ulaznu skraćenu deklaraciju na raspolaganje osobi koja izdaje tu teretnicu, on te podatke dostavlja carinskom uredu prvog ulaska.

ČLANAK 10.

PREUSMJERAVANJE POMORSKOG PLOVILA ILI ZRAKOPLOVA KOJI ULAZI NA CARINSKA PODRUČJA UGOVORNIH STRANAKA

1. Od datuma utvrđenog za razdoblje uvođenja 2. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako se zrakoplov preusmjeri i najprije stigne u carinski ured koji se nalazi u zemlji koja u toj ulaznoj skraćenoj deklaraciji nije navedena kao zemlja propisanog plana puta, stvarni carinski ured prvog ulaska putem tog sustava preuzima podatke ulazne skraćene deklaracije, rezultate analize rizika i preporuke za provjere koje je dao očekivani carinski ured prvog ulaska.

2. Od datuma utvrđenog za razdoblje uvođenja 3. izdanja elektroničkog sustava iz članka 1. stavka 1., ako se pomorsko plovilo preusmjeri i najprije stigne u carinski ured koji se nalazi u zemlji koja u toj ulaznoj skraćenoj deklaraciji nije navedena kao zemlja propisanog plana puta, stvarni carinski ured prvog ulaska putem tog sustava preuzima podatke ulazne skraćene deklaracije, rezultate analize rizika i preporuke za provjere koje je dao očekivani carinski ured prvog ulaska.

GLAVA II.

TEHNIČKI PROTOKOLI ZA SUSTAV KONTROLE UVOZA DRUGE GENERACIJE

ČLANAK 11.

SUSTAV KONTROLE UVOZA DRUGE GENERACIJE

1. ICS2 podržava komunikaciju između gospodarskih subjekata i ugovornih stranaka za potrebe ispunjavanja zahtjeva u pogledu ulazne skraćene deklaracije, za potrebe analize rizika koju provode carinska tijela ugovornih stranaka za potrebe sigurnosti i zaštite te carinskih mjera za smanjenje tih rizika, među ostalim carinskih provjera

u pogledu sigurnosti i zaštite, ali i komunikaciju među ugovornim strankama za potrebe ispunjavanja zahtjeva u pogledu ulazne skraćene deklaracije.

2. ICS2 čine sljedeće zajedničke komponente koje su razvijene na razini Unije:

(a) zajedničko sučelje za gospodarske subjekte;

(b) zajednički repozitorij.

3. Švicarska je dužna razviti nacionalni sustav ulaska kao nacionalnu komponentu dostupnu u Švicarskoj.

4. Švicarska može razviti nacionalno sučelje za gospodarske subjekte kao nacionalnu komponentu dostupnu u Švicarskoj.

5. ICS2 se upotrebljava u sljedeće svrhe:

(a) podnošenje, obrada i pohrana podataka ulaznih skraćenih deklaracija te zahtjevâ za izmjenu i poništenje u skladu s člankom 10. Sporazuma i Prilogom I.;

(b) zaprimanje, obrada i pohrana podataka ulaznih skraćenih deklaracija dobivenih iz deklaracija iz članka 10. Sporazuma i Priloga I.;

(c) podnošenje, obrada i pohrana informacija o dolasku i obavijesti o dolasku pomorskog plovila ili zrakoplova u skladu s člankom 10. Sporazuma i Prilogom I.;

(d) zaprimanje, obrada i pohrana informacija o podnošenju robe carinskim tijelima ugovornih stranaka u skladu s člankom 10. Sporazuma i Prilogom I.;

(e) zaprimanje, obrada i pohrana informacija o zahtjevima za analizu rizika i rezultatima tih analiza, preporukama za provjere, odlukama o provjerama i rezultatima provjera u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I.;

(f) obrada, pohrana i slanje obavijesti i informacija gospodarskim subjektima i zaprimanje, obrada i pohrana obavijesti i informacija od gospodarskih subjekata u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I.;

(g) podnošenje, obrada i pohrana informacija gospodarskih subjekata koje su zatražila carinska tijela ugovornih stranaka u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I.

6. ICS2 se upotrebljava za potporu praćenju i evaluaciji koje provode ugovorne stranke, a koji se odnose na provedbu zajedničkih kriterija i standarda rizika u pogledu sigurnosti i zaštite te na mjere provjere i prioritetna područja provjere iz članka 12. Sporazuma.

7. Autentikacija te ovjera pristupa gospodarskih subjekata za potrebe pristupa zajedničkim komponentama sustava ICS2 obavljaju se uporabom sustava Jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis (UUM&DS) iz članka 13.

8. Autentikacija te ovjera pristupa službenika ugovornih stranaka za potrebe pristupa zajedničkim komponentama sustava ICS2 obavljaju se uporabom mrežnih usluga koje pruža Unija.

9. Usklađeno sučelje za gospodarske subjekte služi gospodarskim subjektima kao ulazna točka sustava ICS2 u skladu s člankom 1.

10. Usklađeno sučelje za gospodarske subjekte interoperabilno je sa zajedničkim repozitorijem sustava ICS2 iz stavaka od 12. do 14.

11. Usklađeno sučelje za gospodarske subjekte upotrebljava se za podnošenje, zahtjeve za izmjenu, zahtjeve za poništenje, obradu i pohranu podataka ulaznih skraćenih deklaracija i obavijesti o dolasku te za razmjenu informacija između ugovornih stranaka i gospodarskih subjekata.

12. Ugovorne stranke upotrebljavaju zajednički repozitorij sustava ICS2 za obradu podataka ulaznih skraćenih deklaracija, zahtjevâ za izmjenu, zahtjevâ za poništenje, obavijesti o dolasku, informacija o podnošenju robe, informacija o zahtjevima za analizu rizika i rezultatima tih analiza, preporukama za provjere, odlukama o provjerama i rezultatima provjera te informacija koje se razmjenjuju s gospodarskim subjektima.

13. Ugovorne stranke upotrebljavaju zajednički repozitorij sustava ICS2 za potrebe statistike i evaluacije te za razmjenu informacija o ulaznim skraćenim deklaracijama među ugovornim strankama.

14. Zajednički repozitorij sustava ICS2 interoperabilan je s usklađenim sučeljem za gospodarske subjekte, nacionalnim sučeljima za gospodarske subjekte ako su ih ugovorne stranke razvile i nacionalnim sustavima ulaska.

15. Carinsko tijelo ugovorne stranke upotrebljava zajednički repozitorij kako bi se savjetovalo s carinskim tijelom druge ugovorne stranke u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I. prije dovršetka analize rizika za potrebe sigurnosti i zaštite. Carinsko tijelo ugovorne stranke ujedno upotrebljava zajednički repozitorij kako bi se savjetovalo s drugom ugovornom strankom o preporučenim provjerama, odlukama donesenima u pogledu preporučenih provjera i o rezultatima carinskih provjera u pogledu sigurnosti i zaštite u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I.

16. Nacionalno sučelje za gospodarske subjekte, ako su ga ugovorne stranke razvile, služi gospodarskim subjektima kao ulazna točka sustava ICS2 u skladu s člankom 1. ako je podnesak upućen ugovornoj stranci koja upravlja nacionalnim sučeljem za gospodarske subjekte.

17. Kada je riječ o podnošenju, izmjenama, poništenju, obradi, pohrani podataka ulaznih skraćenih deklaracija i obavijestima o dolasku, ali i o razmjeni informacija između ugovornih stranaka i gospodarskih subjekata, gospodarski subjekti mogu odabrati hoće li upotrebljavati nacionalno sučelje za gospodarske subjekte, ako je razvijeno, ili usklađeno sučelje za gospodarske subjekte.

18. Nacionalno sučelje za gospodarske subjekte, ako je razvijeno, interoperabilno je sa zajedničkim repozitorijem sustava ICS2.

19. Kada razvije sučelje za gospodarske subjekte, Švicarska o tome obavješćuje Uniju.

20. Carinska tijela ugovornih stranaka upotrebljavaju nacionalni sustav ulaska za razmjenu podataka ulazne skraćene deklaracije dobivenih iz deklaracija iz članka 10. Sporazuma, razmjenu informacija i obavijesti sa zajedničkim repozitorijem u pogledu informacija o dolasku pomorskog plovila ili zrakoplova, informacija o podnošenju robe, obradu zahtjeva za analizu rizika, razmjenu i obradu informacija o rezultatima analize rizika, preporukama za provjere, odlukama o provjerama i rezultatima provjera.

21. Nacionalni sustav ulaska upotrebljava se i u slučajevima u kojima carinsko tijelo ugovorne stranke traži i prima dodatne informacije od gospodarskih subjekata.

22. Nacionalni sustav ulaska interoperabilan je sa zajedničkim repozitorijem.

23. Nacionalni sustav ulaska interoperabilan je sa sustavima razvijenima na nacionalnoj razini za preuzimanje informacija iz stavka 20.

ČLANAK 12.

FUNKCIONIRANJE SUSTAVA KONTROLE UVOZA DRUGE GENERACIJE I OSPOSOBLJAVANJE ZA NJEGOVU UPORABU

1. Unija razvija, ispituje i pušta u rad zajedničke komponente te njima upravlja. Švicarska razvija, ispituje i pušta u rad nacionalne komponente te njima upravlja.

2. Švicarska osigurava interoperabilnost nacionalnih komponenti sa zajedničkim komponentama.

3. Unija održava zajedničke komponente, a Švicarska održava svoje nacionalne komponente.

4. Ugovorne stranke osiguravaju neprekinut rad elektroničkih sustava.

5. Unija može mijenjati zajedničke komponente elektroničkih sustava kako bi popravila kvarove, dodala nove ili izmijenila postojeće funkcionalnosti.

6. Unija obavješćuje Švicarsku o izmjenama i ažuriranjima zajedničkih komponenti.

7. Švicarska obavješćuje Uniju o izmjenama i ažuriranjima nacionalnih komponenti koji mogu utjecati na funkcioniranje zajedničkih komponenti.

8. Ugovorne stranke objavljuju podatke o izmjenama i ažuriranjima elektroničkih sustava u skladu sa stavcima 6. i 7.

9. U slučaju privremenog kvara sustava ICS2 primjenjuje se plan kontinuiteta poslovanja koji su utvrdile ugovorne stranke.

10. Ugovorne stranke međusobno se obavješćuju ako su elektronički sustavi nedostupni zbog privremenog kvara.

11. Unija podupire Švicarsku u pogledu uporabe zajedničkih komponenti elektroničkih sustava i njihova funkcioniranja tako što osigurava odgovarajuće materijale za osposobljavanje.

ČLANAK 13.

PLATFORMA JEDINSTVENO UPRAVLJANJE KORISNICIMA I DIGITALNI POTPIS

1. Platforma Jedinstveno upravljanje korisnicima i digitalni potpis (u daljnjem tekstu „UUM&DS”) omogućuje komunikaciju između sustava ugovornih stranaka za upravljanje identitetima i pristupom iz stavka 6. kako bi se službenicima ugovornih stranaka i gospodarskim subjektima pružio siguran ovlašteni pristup elektroničkim sustavima.

2. Platformu UUM&DS čine sljedeće zajedničke komponente:

(a) sustav upravljanja pristupom;

(b) administracijski sustav upravljanja.

3. Platforma UUM&DS upotrebljava se za osiguravanje autentikacije i ovjere pristupa za sljedeće osobe:

(a) gospodarski subjekti u svrhu ostvarivanja pristupa sustavu ICS2;

(b) službenici ugovornih stranaka u svrhu ostvarivanja pristupa zajedničkim komponentama sustava ICS2 i za potrebe održavanja platforme UUM&DS i upravljanja njome.

4. Ugovorne stranke uspostavljaju sustav upravljanja pristupom kojim se na temelju interoperabilnosti sa sustavima ugovornih stranaka za upravljanje identitetima i pristupom iz stavka 6. provjeravaju zahtjevi za pristup koje u okviru platforme UUM&DS podnose gospodarski subjekti.

5. Ugovorne stranke uspostavljaju administracijski sustav upravljanja pravilima za autentikaciju i provjeravanje identifikacijskih podataka gospodarskih subjekata u svrhu omogućivanja pristupa elektroničkim sustavima.

6. Ugovorne stranke uspostavljaju sustav za upravljanje identitetima i pristupom kako bi osigurale:

(a) sigurnu registraciju i pohranu identifikacijskih podataka gospodarskih subjekata;

(b) sigurnu razmjenu potpisanih i šifriranih identifikacijskih podataka gospodarskih subjekata.

ČLANAK 14.

UPRAVLJANJE PODACIMA TE VLASNIŠTVO I SIGURNOST PODATAKA

1. Ugovorne stranke osiguravaju da podaci registrirani na nacionalnoj razini odgovaraju podacima registriranima u zajedničkim komponentama te da se redovito ažuriraju.

2. Odstupajući od stavka 1., ugovorne stranke osiguravaju da sljedeći podaci odgovaraju podacima u zajedničkom repozitoriju sustava ICS2 te da se redovito ažuriraju u skladu s njima:

(a) podaci registrirani na nacionalnoj razini i poslani iz nacionalnog sustava ulaska u zajednički repozitorij;

(b) podaci primljeni u nacionalni sustav ulaska iz zajedničkog repozitorija.

3. Gospodarski subjekt koji podatke u zajedničkim komponentama sustava ICS2 pošalje u zajedničko sučelje za gospodarske subjekte ili ih u njemu registrira može pristupiti tim podacima ili ih obrađivati.

4. Na podatke u zajedničkim komponentama sustava ICS2 primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) ako je gospodarski subjekt ugovornoj stranci poslao te podatke u zajednički repozitorij s usklađenog sučelja za gospodarske subjekte, ta ugovorna stranka može u zajedničkom repozitoriju pristupiti tim podacima i obrađivati ih. Prema potrebi ta ugovorna stranka može isto tako pristupiti tim informacijama registriranima u usklađenom sučelju za gospodarske subjekte;

(b) ako je ugovorna stranka poslala te podatke u zajednički repozitorij ili ih je u njemu registrirala, ta ugovorna stranka može pristupiti tim podacima i obrađivati ih;

(c) podacima iz prethodno navedenih točaka (a) i (b) može isto tako pristupiti druga ugovorna stranka i obrađivati ih ako ta druga ugovorna stranka sudjeluje u analizi rizika i/ili postupku provjere na koje se ti podaci odnose u skladu s člancima 10. i 12. Sporazuma i Prilogom I.;

(d) podatke može obrađivati Komisija u suradnji s ugovornim strankama za potrebe iz članka 1. stavka 1. točke (c) i članka 11. stavka 6. Priloga I. Rezultatima obrade mogu pristupiti Komisija i ugovorne stranke.

5. Ugovorne stranke mogu pristupiti podacima u zajedničkoj komponenti sustava ICS2 koje je u zajedničkom repozitoriju registrirala Unija. Unija može obrađivati te podatke.

6. Unija je vlasnik sustava za zajedničke komponente.

7. Švicarska je vlasnik sustava za svoje nacionalne komponente.

8. Unija osigurava sigurnost zajedničkih komponenti, a Švicarska osigurava sigurnost svojih nacionalnih komponenti.

9. Ugovorne stranke u tu svrhu poduzimaju potrebne mjere kako bi barem:

(a) spriječile da neovlaštene osobe pristupe uređajima koji se upotrebljavaju za obradu podataka;

(b) spriječile da neovlaštene osobe unose podatke, ostvare bilo kakav uvid u njih ili da ih izmijene ili izbrišu;

(c) otkrile bilo koju od aktivnosti iz točaka (a) i (b).

10. Ugovorne stranke međusobno se obavješćuju o svim aktivnostima koje bi mogle prouzročiti povredu sigurnosti ili sumnju u povredu sigurnosti elektroničkih sustava.

11. Ugovorne stranke izrađuju sigurnosne planove za sve sustave.

12. Podaci registrirani u komponentama sustava ICS2 pohranjuju se na najmanje tri godine od registracije. Ugovorne stranke mogu produljiti to razdoblje ako je to propisano mjerodavnim nacionalnim zakonodavstvom.

ČLANAK 15.

OBRADA OSOBNIH PODATAKA

Za sustave ICS2 i UUM&DS u pogledu osobnih podataka koji se u njima obrađuju:

(a) Švicarska i države članice EU-a djeluju kao voditelji obrade u skladu s odredbom članka 14. Sporazuma;

(b) Komisija djeluje kao izvršitelj obrade i poštuje obveze koje ima u tom pogledu u skladu s Uredbom (EU) br. 2018/1725[14], no ako se obrađuju podaci za praćenje i evaluaciju provedbe zajedničkih kriterija i standarda rizika u pogledu sigurnosti i zaštite te mjera provjere i prioritetnih područja provjere, Komisija djeluje kao zajednički voditelj obrade.

ČLANAK 16.

SUDJELOVANJE U RAZVOJU I ODRŽAVANJU SUSTAVA ICS2 TE UPRAVLJANJU NJIME

Unija omogućuje švicarskim stručnjacima da na sastancima carinske stručne skupine i odgovarajućih radnih skupina sudjeluju kao promatrači za pitanja koja se odnose na razvoj i održavanje sustava ICS2 te upravljanje njime. Unija za svaki pojedinačni slučaj odlučuje o sudjelovanju švicarskih stručnjaka na sastancima radnih skupina u čijem radu sudjeluju predstavnici samo ograničenog broja država članica EU-a i koje podnose izvješće carinskoj stručnoj skupini.

GLAVA III.

ČLANAK 17.

FINANCIJSKI PROTOKOLI KOJI OBUHVAĆAJU ODGOVORNOSTI, OBVEZE I OČEKIVANJA NAKON PROVEDBE I POČETKA RADA SUSTAVA KONTROLE UVOZA DRUGE GENERACIJE

Kad je riječ o širenju uporabe sustava ICS2 na Švicarsku i s obzirom na poglavlje III. i Prilog I. ovom Sporazumu, ovim financijskim protokolima (u daljnjem tekstu „Protokol”) utvrđuju se elementi suradnje između stranaka u pogledu sustava ICS2.

[14] Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

(a) Komisija će izraditi, ispitati, pustiti u rad i održavati središnje komponente sustava ICS2 i upravljati tim komponentama, koje se sastoje od zajedničkog sučelja za gospodarske subjekte i zajedničkog repozitorija (u daljnjem tekstu „središnje komponente sustava ICS2”), uključujući aplikacije i usluge potrebne za njihov rad i povezanost s IT sustavima u Švicarskoj kao što su TAPAS, UUM&DS, programska podrška CCN2ng, te se obvezuje da će ih staviti na raspolaganje Švicarskoj.

(b) Švicarska će izraditi, ispitati, pustiti u rad i održavati nacionalne komponente sustava ICS2 i upravljati njima.

(c) Švicarska i Komisija pristale su dijeliti troškove razvoja i jednokratne troškove središnjih komponenti sustava ICS2, ali i operativne troškove središnjih komponenti sustava ICS2 te povezanih aplikacija i usluga koje su potrebne za njihov rad i međusobnu povezanost kako slijedi:

(1) Komisija će Švicarskoj dio troškova razvoja središnjih komponenti sustava ICS2 fakturirati u skladu s točkama (d) i (e). Troškovi razvoja obuhvaćaju razvoj softvera središnjih komponenti te nabavu i instalaciju povezane infrastrukture (hardver, softver, usluge smještaja na poslužitelju, licencije itd.). Ključ raspodjele iznosi 4 % svih troškova za navedene usluge;

(2) maksimalni troškovi razvoja iznose najviše 550 000 EUR (petsto pedeset tisuća [eura]) po izdanju;

(3) Komisija će Švicarskoj dio operativnih troškova sustava ICS2 i TAPAS fakturirati u skladu s točkama (f), (g) i (h). Operativni troškovi obuhvaćaju ispitivanje sukladnosti, održavanje infrastrukture (hardver, softver, usluge smještaja na poslužitelju, licencije itd.), održavanje središnjih komponenti sustava ICS2 te povezanih aplikacija i usluga koje su potrebne za njihov rad i međusobnu povezanost (osiguranje kvalitete, korisnička podrška i upravljanje IT uslugama). Ključ raspodjele iznosi 4 % svih troškova za navedene usluge;

(4) operativni troškovi povezani s uporabom sustava ICS2 za Švicarsku iznose najviše 450 000 EUR (četiristo pedeset tisuća [eura]) godišnje;

(5) troškove razvoja i operativne troškove nacionalnih komponenti u potpunosti snosi Švicarska;

(6) Švicarsku se obavješćuje o planiranom razvoju troškova te o glavnim elementima za razvoj sustava ICS2 koji bi mogli utjecati na te troškove.

(d) Švicarska pristaje sudjelovati u troškovima razvoja i ispitivanja sukladnosti središnjih komponenti sustava ICS2 koji su nastali prije provedbe ovog Sporazuma. U tu svrhu:

(1) Komisija će obavijestiti Švicarsku o procijenjenom iznosu potrebnog doprinosa za godine koje su prethodile provedbi ovog Sporazuma;

(2) do 15. svibnja svake godine, počevši od 15. svibnja 2021., Komisija će od Švicarske zatražiti da uplati svoj doprinos za te prethodne troškove u jednakim obrocima tijekom prve četiri godine uporabe sustava ICS2.

(e) Švicarska pristaje sudjelovati u troškovima razvoja središnjih komponenti sustava ICS2. U tu svrhu:

(1) Švicarska pristaje platiti svoj dio u troškovima razvoja 1., 2. i 3. izdanja sustava ICS2;

(2) do 15. svibnja svake godine, počevši od 15. svibnja 2021., Komisija će od Švicarske zatražiti da uplati svoj doprinos za razvoj najnovijeg izdanja na temelju propisno dokumentirane obavijesti o terećenju koju izdaje Komisija.

(f) Švicarska pristaje sudjelovati u operativnim troškovima središnjih komponenti sustava ICS2. U tu svrhu:

(1) do 31. srpnja svake godine, počevši od 31. srpnja 2021., Komisija će obavijestiti Švicarsku o procijenjenim operativnim troškovima za sljedeću godinu i poslat će Švicarskoj procijenjeni iznos potrebnog doprinosa za sljedeću godinu u pisanom obliku. Komisija će Švicarsku obavijestiti na isti način i u isto vrijeme kao i sve ostale članice sustava ICS2 te će je obavijestiti i o glavnim aspektima razvoja sustava ICS2;

(2) Komisija će samo do 15. svibnja 2021. zatražiti od Švicarske da plati svoj godišnji doprinos za operativne troškove za godinu 2020. u iznosu od 110 000 EUR te procijenjeni godišnji doprinos za 2021. u iznosu od 280 000 EUR. Do 15. svibnja svake godine, počevši od 15. svibnja 2022., Komisija će od Švicarske zatražiti da uplati svoj godišnji doprinos, uvećan za iznos salda (negativnog ili pozitivnog) za prethodnu godinu, na temelju propisno dokumentirane obavijesti o terećenju koju izdaje Komisija;

(3) do 31. siječnja svake godine, počevši od 31. siječnja 2022.,

– Komisija će poravnati račune koji se odnose na prošlogodišnje troškove upravljanja sustavima ICS2 i TAPAS na temelju razlike između iznosa koji je Švicarska već platila i stvarnih troškova Komisije te će Švicarskoj dostaviti izvod računa s raščlambom troškova u kojoj su iskazane različite usluge i nabava softvera, i

– dostavit će Švicarskoj stvarne godišnje troškove, tj. stvarne operativne troškove, za prethodnu godinu. Komisija će izračunati stvarne i procijenjene troškove u skladu s ugovorima s ugovarateljima koje je sklopila u okviru aktualnih postupaka za dodjelu ugovora.

Izračunat će se saldo (pozitivan ili negativan) između stvarnih troškova i iznosa procijenjenog prethodne godine te će Komisija o njemu obavijestiti Švicarsku slanjem izvoda računa. Taj izvod računa sadržavat će procijenjeni godišnji iznos doprinosa, uvećan za iznos salda (negativnog ili pozitivnog), čime se dobiva neto iznos koji će Komisija fakturirati Švicarskoj u godišnjoj obavijesti o terećenju;

(g) Švicarska će izvršiti uplatu nakon datuma izdavanja obavijesti o terećenju. Sve se uplate moraju izvršiti u roku od 60 dana na bankovni račun Komisije koji je naveden u obavijesti o terećenju.

(h) Ako Švicarska uplati iznose predviđene u točki (c) nakon datuma navedenih u točki (g), Komisija može obračunati zatezne kamate (prema stopi objavljenoj u seriji „C" Službenog lista koju Europska središnja banka primjenjuje na svoje transakcije u eurima na dan isteka roka za otplatu, uvećanoj za jedan i pol bod). Ista će se stopa primjenjivati na uplate koje izvršava Unija.

(i) Ako Švicarska zatraži posebne prilagodbe IT proizvoda ili nove IT proizvode za središnje komponente, aplikacije ili usluge sustava ICS2, početak i dovršetak tih promjena podliježe zasebnom, uzajamnom sporazumu o potrebnim resursima i troškovima razvoja.

(j) Svi materijali za osposobljavanje koje su izradile i održavaju stranke besplatno se dijele sa svim strankama elektroničkim putem. Švicarska može umnožavati, distribuirati, prikazivati i obavljati taj rad te proizvoditi izvedene materijale koji se temelje na podijeljenim materijalima za osposobljavanje

(1) samo ako navede ime autora na način koji je utvrđen u podijeljenim materijalima za osposobljavanje;

(2) samo u nekomercijalne svrhe.

(k) Stranke su suglasne da će prihvatiti i ispuniti svoje odgovornosti u pogledu uporabe središnjih komponenti sustava ICS2 kako je opisano u Prilogu I. ovom Sporazumu.

(l) U slučaju ozbiljnih sumnji u pogledu pravilnog funkcioniranja ovog Priloga ili sustava ICS2 svaka od stranaka može suspendirati primjenu ovog Protokola pod uvjetom da je o tome tri mjeseca unaprijed obavijestila drugu stranku u pisanom obliku.

GLAVA IV.

IZLAZNA SKRAĆENA DEKLARACIJA

ČLANAK 18.

OBLIK I SADRŽAJ IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Izlazna skraćena deklaracija podnosi se uporabom tehnike obrade podataka. Može se upotrijebiti trgovinska, lučka ili prijevozna dokumentacija pod uvjetom da sadržava sve potrebne podatke.

2. Izlazna skraćena deklaracija sadržava podatke koji su utvrđeni za tu deklaraciju u stupcima A1 i A2 poglavlja 3. Priloga B Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2015/2446 i usklađena je s odgovarajućim formatima, oznakama i kardinalitetima tih podataka utvrđenima u Prilogu B Provedbenoj uredbi Komisije (EU) 2015/2447. Popunjava se u skladu s bilješkama iz tih priloga. Izlaznu skraćenu deklaraciju ovjerava osoba koja ju je popunila.

3. Carinska tijela dopuštaju podnošenje izlazne skraćene deklaracije u papirnatom obliku ili na bilo koji drugi način koji dogovore carinska tijela, samo u jednoj od sljedećih okolnosti:

(a) ako kompjuterizirani sustav carinskih tijela ne funkcionira;

(b) ako elektronička aplikacija osobe koja podnosi izlaznu skraćenu deklaraciju ne funkcionira, pod uvjetom da carinska tijela primjenjuju istu razinu upravljanja rizikom kao što je ona koja se primjenjuje na izlazne skraćene deklaracije podnesene uporabom tehnike obrade podataka. Papirnatu izlaznu skraćenu deklaraciju potpisuje osoba koja ju je popunila. Takvim papirnatim izlaznim skraćenim deklaracijama prilažu se, prema potrebi, popisi robe ili drugi odgovarajući popisi te sadržavaju podatke iz stavka 2.

4. Svaka ugovorna stranka utvrđuje uvjete i postupke na temelju kojih osoba koja podnosi izlaznu skraćenu deklaraciju može izmijeniti jedan ili više podataka deklaracije nakon njezina podnošenja.

ČLANAK 19.

OSLOBOĐENJE OD OBVEZE PODNOŠENJA IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Izlazna skraćena deklaracija nije potrebna za sljedeću robu:

(a) električna energija;

(b) roba koja se otprema cjevovodom;

(c) predmeti korespondencije, što znači pisma, razglednice, pisma na Brailleovom pismu i tiskovine koje ne podliježu uvoznoj ili izvoznoj carini;

(d) roba u poštanskim pošiljkama koja se kreće prema pravilima Svjetske poštanske unije;

(e) roba za koju je dopuštena usmena carinska deklaracija ili deklaracija jednostavnim prelaskom granice u skladu sa zakonodavstvom ugovornih stranaka, uz iznimku paleta, kontejnera, prijevoznih sredstava te rezervnih dijelova, pribora i opreme za tu robu, ako se prevozi u okviru ugovora o prijevozu;

(f) roba koja se nalazi u osobnoj prtljazi putnika;

(g) roba obuhvaćena karnetima ATA i CPD;

(h) roba koja ima pravo na oslobođenje na temelju Bečke konvencije o diplomatskim odnosima od 18. travnja 1961., Bečke konvencije o konzularnim odnosima od 24. travnja 1963. ili drugih konzularnih konvencija ili Njujorške konvencije o specijalnim misijama od 16. prosinca 1969.;

(i) oružje i vojna oprema koje s carinskog područja ugovorne stranke tijela nadležna za vojnu obranu ugovornih stranaka iznose u vojnom prijevozu ili prijevozu koji upotrebljavaju isključivo vojna tijela;

(j) sljedeća roba iznesena s carinskog područja ugovorne stranke izravno na objekte na moru kojima upravlja osoba s poslovnim nastanom na carinskom području jedne od ugovornih stranaka:

(1) roba koja će se upotrebljavati za izgradnju, popravke, održavanja ili preinake objekata na moru;

(2) roba koja će se upotrebljavati za montažu ili opremanje objekata na moru;

(3) zalihe koje će se upotrebljavati ili trošiti na objektima na moru;

(k) roba koja se premješta na temelju obrasca NATO 302 predviđenog Konvencijom između država stranaka Sjevernoatlantskog ugovora o pravnom položaju njihovih snaga potpisanom u Londonu 19. lipnja 1951. ili na temelju obrasca EU 302 predviđenog člankom 1. stavkom 51. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446;

(l) roba isporučena za ugradnju kao dio plovila ili zrakoplova ili njihov pribor te za rad motora, strojeva i druge opreme plovila ili zrakoplova te prehrambeni proizvodi i druga roba koja će se trošiti ili prodavati na plovilu ili u zrakoplovu;

(m) kućanski predmeti kako su definirani u zakonodavstvu odgovarajućih ugovornih stranaka pod uvjetom da se ne prevoze u okviru ugovora o prijevozu;

(n) roba koja se otprema s carinskih područja ugovornih stranaka u Ceutu i Melillu, Helgoland, Republiku San Marino, Državu Vatikanskoga Grada, općinu Livigno i švicarske carinske eksklave Samnaun i Sampuoir;

(o) roba koja se prevozi na plovilima koja se kreću između luka ugovornih stranaka bez bilo kakvog zaustavljanja u bilo kojoj luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka;

(p) roba koja se prevozi u zrakoplovima koji se kreću između zračnih luka ugovornih stranaka bez bilo kakvog zaustavljanja u bilo kojoj zračnoj luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka.

2. Izlazna skraćena deklaracija nije potrebna u slučajevima predviđenima međunarodnim sporazumom o sigurnosti koji je sklopljen između ugovorne stranke i treće zemlje, ako je proveden postupak utvrđen u članku 9. stavku 3. Sporazuma.

3. Ugovorne stranke ne zahtijevaju izlaznu skraćenu deklaraciju za robu u sljedećim situacijama:

(a) ako se plovilo kojim se prevozi roba između luka ugovornih stranaka zaustavlja u luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka i roba ostaje utovarena na plovilu tijekom pristajanja u luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka;

(b) ako se zrakoplov kojim se prevozi roba između zračnih luka ugovornih stranaka zaustavlja u zračnoj luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka i roba ostaje utovarena u zrakoplovu tijekom boravka u zračnoj luci izvan carinskih područja ugovornih stranaka;

(c) ako se u luci ili zračnoj luci roba ne istovaruje s prijevoznog sredstva kojim je prevezena na carinska područja ugovornih stranaka i kojim će se prevoziti s tih područja;

(d) ako se roba utovarila u prethodnoj luci ili zračnoj luci na carinskim područjima ugovornih stranaka gdje je podnesena izlazna skraćena deklaracija ili se primjenjivalo oslobođenje od podnošenja deklaracije prije odlaska te ostaje na prijevoznom sredstvu kojim će otići s carinskih područja ugovornih stranaka;

(e) ako se roba u privremenom smještaju ili stavljena u postupak slobodne zone pretovaruje s prijevoznog sredstva kojim je dovezena do tog prostora za privremeni smještaj ili slobodne zone pod nadzorom istog carinskog ureda na plovilo, zrakoplov ili željeznicu kojim će otići s carinskih područja ugovornih stranaka, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

  (1) pretovar se obavlja u roku od 14 dana od podnošenja robe u skladu sa zakonodavstvom odgovarajuće ugovorne stranke ili u izvanrednim okolnostima u dužem roku uz odobrenje carinskih tijela ako razdoblje od 14 dana nije dovoljno da se riješe te okolnosti;

  (2) informacije o robi dostupne su carinskim tijelima;

  (3) odredište robe i primatelj se prema saznanjima prijevoznika ne mijenjaju;

(f) ako je roba unesena na carinska područja ugovornih stranaka, ali ju je nadležno carinsko tijelo odbilo i odmah je vraćena u zemlju izvoza.

ČLANAK 20.

MJESTO PODNOŠENJA IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Izlazna skraćena deklaracija podnosi se nadležnom carinskom uredu na carinskom području ugovorne stranke na kojemu se provode izlazne formalnosti za robu namijenjenu trećim zemljama. Međutim, carinska izvozna deklaracija koja služi kao izlazna skraćena deklaracija podnosi se nadležnom tijelu ugovorne stranke na čijem se carinskom području obavljaju formalnosti za izvoz u treću zemlju. Nadležni ured u svakom slučaju provodi analizu rizika u pogledu sigurnosti i zaštite na temelju podataka koji su navedeni u deklaraciji, ali i carinske provjere u pogledu sigurnosti i zaštite koje se smatraju potrebnima.

2. Ako roba napusti carinsko područje jedne ugovorne stranke i prevozi se u treću zemlju kroz carinsko područje druge ugovorne stranke, a nakon izvoznih formalnosti slijedi postupak provoza u skladu s Konvencijom o zajedničkom provoznom postupku, NCTS se upotrebljava za prijenos podataka iz članka 18. stavka 2. nadležnim tijelima druge ugovorne stranke.

U tom slučaju carinski ured prve ugovorne stranke stavlja rezultate svojih carinskih provjera u pogledu sigurnosti i zaštite na raspolaganje carinskom tijelu druge ugovorne stranke u sljedećim situacijama:

(a) carinsko tijelo procijenilo je da su rizici znatni i da zahtijevaju carinsku provjeru, a rezultati provjere upućuju na postojanje rizičnog događaja; ili

(b) rezultati provjere ne upućuju na postojanje rizičnog događaja, no predmetno carinsko tijelo smatra da je ta prijetnja visokorizična u drugim mjestima na carinskim područjima ugovornih stranaka; ili

(c) ako je to potrebno za ujednačenu primjenu pravila iz ovog Sporazuma.

Ugovorne stranke razmjenjuju informacije o rizicima iz točaka (a) i (b) u sustavu iz članka 12. stavka 3. Sporazuma.

3. Odstupajući od stavka 1., osim za zračni prijevoz, ako roba napusti carinsko područje jedne ugovorne stranke i prevozi se u treću zemlju kroz carinsko područje druge ugovorne stranke, a nakon izvoznih formalnosti ne slijedi postupak provoza u skladu s Konvencijom o zajedničkom provoznom postupku, izlazna skraćena deklaracija podnosi se izravno nadležnom izlaznom carinskom uredu druge ugovorne stranke iz koje roba konačno izlazi u treću zemlju.

ČLANAK 21.

ROKOVI ZA PODNOŠENJE IZLAZNE SKRAĆENE DEKLARACIJE

1. Izlazna skraćena deklaracija podnosi se u sljedećim rokovima:

(a) u slučaju pomorskog prometa:

(1) za kretanja tereta u kontejnerima, osim onih iz točaka (2) i (3), najkasnije 24 sata prije utovara robe na plovilo na kojem će napustiti carinska područja ugovornih stranaka;

(2) za kretanja tereta u kontejnerima između carinskih područja ugovornih stranaka i Grenlanda, Farskih otoka, Islanda ili luka na Baltičkom moru, Sjevernom moru, Crnom moru ili Sredozemlju te svih luka u Maroku najkasnije dva sata prije odlaska iz luke na carinskim područjima ugovornih stranaka;

(3) za kretanja tereta u kontejnerima između francuskih prekomorskih departmana, Azora, Madeire ili Kanarskih otoka i područja izvan carinskih područja ugovornih stranaka, ako putovanje traje manje od 24 sata, najkasnije dva sata prije odlaska iz luke na carinskim područjima ugovornih stranaka;

(4) za kretanja koja ne uključuju teret u kontejnerima najkasnije dva sata prije odlaska iz luke na carinskim područjima ugovornih stranaka;

(b) u slučaju zračnog prometa najkasnije 30 minuta prije odlaska iz zračne luke na carinskim područjima ugovornih stranaka;

(c) u slučaju cestovnog prometa i prometa unutarnjim plovnim putovima najkasnije jedan sat prije nego što roba napusti carinska područja ugovornih stranaka;

(d) u slučaju željezničkog prometa:

(1) ako putovanje vlakom od zadnje željezničke stanice do izlaznog carinskog ureda traje manje od dva sata, najkasnije jedan sat prije dolaska robe na mjesto za koje je nadležan izlazni carinski ured;

(2) u svim drugim slučajevima najkasnije dva sata prije nego što roba napusti carinska područja ugovornih stranaka.

2. U sljedećim situacijama rok za podnošenje izlazne skraćene deklaracije je rok koji se primjenjuje na aktivno prijevozno sredstvo koje se upotrebljava za napuštanje carinskih područja ugovornih stranaka:

(a) ako je roba stigla do izlaznog carinskog ureda drugim prijevoznim sredstvom i pretovaruje se prije napuštanja carinskih područja ugovornih stranaka (intermodalni prijevoz);

(b) ako je roba stigla do izlaznog carinskog ureda prijevoznim sredstvom koje se i samo prevozi aktivnim prijevoznim sredstvom kada napušta carinska područja ugovornih stranaka (kombinirani prijevoz).

3. Rokovi iz stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se u slučaju više sile.

4. Neovisno o stavcima 1. i 2., svaka ugovorna stranka može donijeti odluku o drukčijim vremenskim rokovima:

(a) u slučajevima prometa iz članka 20. stavka 2. radi obavljanja pouzdane analize rizika i presretanja pošiljaka u svrhu carinskih provjera u pogledu sigurnosti i zaštite;

(b) u slučaju međunarodnog sporazuma o sigurnosti između te ugovorne stranke i treće zemlje u skladu s postupkom iz članka 9. stavka 3. ovog Sporazuma.”

„PRILOG II.

OVLAŠTENI GOSPODARSKI SUBJEKT

GLAVA I.

DODJELA STATUSA OVLAŠTENOGA GOSPODARSKOG SUBJEKTA

ČLANAK 1.

OPĆE ODREDBE

Kriteriji za dodjelu statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta jesu sljedeći:

(a) nepostojanje ikakve teške povrede ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva i poreznih pravila, uključujući nepostojanje teških kaznenih djela povezanih s gospodarskim aktivnostima podnositelja zahtjeva;

(b) dokazivanje, što je obveza podnositelja zahtjeva, visoke razine kontrole vlastitih djelovanja i protoka robe kroz sustav upravljanja trgovinskim i, prema potrebi, prijevoznim evidencijama koji omogućuje odgovarajuće carinske provjere;

(c) financijska solventnost koja se smatra dokazanom kada podnositelj zahtjeva ima dobro financijsko stanje koje mu omogućuje ispunjavanje obveza uzimajući u obzir karakteristike predmetne poslovne aktivnosti;

(d) odgovarajući standardi sigurnosti i zaštite, za koje se smatra da su ispunjeni ako podnositelj zahtjeva dokaže da provodi odgovarajuće mjere za osiguravanje zaštite i sigurnosti međunarodnog lanca opskrbe, među ostalim u područjima fizičkog integriteta i kontrola pristupa, logističkih postupaka i rukovanja posebnim vrstama robe, osoblja i utvrđivanja svojih poslovnih partnera.

ČLANAK 2.

USKLAĐENOST

1. Smatra se da je kriterij utvrđen u članku 1. točki (a) ispunjen:

(a) ako upravno ili sudsko tijelo nije donijelo odluku u kojoj se zaključuje da je jedna od osoba opisana u točki (b) u posljednje tri godine počinila teške ili ponovljene povrede carinskog zakonodavstva ili poreznih pravila u vezi sa svojom gospodarskom aktivnosti; i

(b) nijedna od sljedećih osoba nije osuđena zbog počinjenja teškog kaznenog djela povezanog s njezinom gospodarskom aktivnosti, uključujući gospodarske aktivnosti podnositelja zahtjeva, prema potrebi:

(1) podnositelj zahtjeva;

(2) zaposlenik ili zaposlenici nadležni za carinska pitanja podnositelja zahtjeva; i

(3) osoba ili osobe koje upravljaju podnositeljem zahtjeva ili kontroliraju njegovo upravljanje.

2. Međutim, kriterij iz članka 1. točke (a) može se smatrati ispunjenim ako carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke smatra da je povreda zanemarive važnosti u odnosu na broj ili opseg predmetnih radnji te carinsko tijelo ne dovodi u pitanje dobru vjeru podnositelja zahtjeva.

3. Ako osoba iz stavka 1. točke (b) podtočke (3) ovog članka koja nije podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan ili boravište u trećoj zemlji, carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke na temelju dostupnih evidencija i informacija ocjenjuje ispunjava li ta osoba kriterij iz članka 1. točke (a).

4. Ako podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan manje od tri godine, carinsko tijelo nadležno za donošenje odluke ocjenjuje ispunjavanje kriterija iz članka 1. točke (a) na temelju dostupnih evidencija i informacija.

ČLANAK 3.

ZADOVOLJAVAJUĆI SUSTAV UPRAVLJANJA TRGOVINSKIM I PRIJEVOZNIM EVIDENCIJAMA

Smatra se da je kriterij utvrđen u članku 1. točki (b) ispunjen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) podnositelj zahtjeva upotrebljava računovodstveni sustav koji je u skladu s općeprihvaćenim računovodstvenim načelima koja se primjenjuju u ugovornim strankama u kojima se knjigovodstvo vodi, dopušta carinske revizijske provjere i vodi arhivsku evidenciju podataka koja omogućuje kontrolni slijed od trenutka unosa podataka u spis;

(b) evidencije koje podnositelj zahtjeva vodi za carinske svrhe integrirane su u računovodstveni sustav podnositelja zahtjeva ili omogućuju unakrsne provjere informacija s računovodstvenim sustavom;

(c) podnositelj zahtjeva carinskom tijelu omogućuje fizički pristup svojem računovodstvenom sustavu i, prema potrebi, svojim trgovinskim i prijevoznim evidencijama;

(d) podnositelj zahtjeva carinskom tijelu omogućuje elektronički pristup svojem računovodstvenom sustavu i, prema potrebi, svojim trgovinskim i prijevoznim evidencijama ako se ti sustavi ili evidencije vode u elektroničkom obliku;

(e) podnositelj zahtjeva ima upravnu organizaciju koja odgovara vrsti i opsegu poslovanja i prikladna je za upravljanje protokom robe te sustav unutarnje kontrole kojim se mogu spriječiti, otkriti i ispraviti pogreške te spriječiti i otkriti nezakonite ili nepravilne transakcije;

(f) prema potrebi podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja dozvolama i odobrenjima izdanima u skladu s mjerama trgovinske politike ili koji se odnose na trgovinu poljoprivrednim proizvodima;

(g) podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke za arhiviranje svojih evidencija i podataka te zaštitu od gubitka podataka;

(h) podnositelj zahtjeva osigurava da su odgovarajući zaposlenici osposobljeni za obavješćivanje carinskih tijela kada utvrde poteškoće pri ispunjavanju zahtjeva i uspostavlja postupke za obavješćivanje carinskih tijela o takvim poteškoćama;

(i) podnositelj zahtjeva provodi sigurnosne mjere za zaštitu svojeg računalnog sustava od neovlaštenog pristupa te zaštitu svoje dokumentacije;

(j) prema potrebi podnositelj zahtjeva uspostavio je zadovoljavajuće postupke upravljanja uvoznim i izvoznim dozvolama povezanima sa zabranama i ograničenjima, uključujući mjere za razlikovanje robe koja podliježe zabranama ili ograničenjima od druge robe kao i mjere osiguravanja sukladnosti s tim zabranama i ograničenjima.

ČLANAK 4.

FINANCIJSKA SOLVENTNOST

1. Smatra se da je ispunjen kriterij utvrđen u članku 1. točki (c) ako podnositelj zahtjeva ispunjava sljedeće zahtjeve:

(a) podnositelj zahtjeva nije u stečajnom postupku;

(b) tijekom tri godine koje prethode podnošenju zahtjeva podnositelj zahtjeva ispunio je svoje financijske obveze u pogledu plaćanja carina i drugih davanja, poreza ili pristojbi koje se naplaćuju na uvoz ili izvoz robe ili u vezi s njime;

(c) podnositelj zahtjeva dokazao je na temelju evidencija i podataka dostupnih za tri godine koje prethode podnošenju zahtjeva da je dovoljno financijski solventan za ispunjavanje svojih obveza te da ispunjava svoje obveze s obzirom na vrstu i opseg svojih poslovnih aktivnosti, uključujući da nema negativne neto imovine, osim ako raspolaže dovoljnim sredstvima da je može pokriti.

2. Ako podnositelj zahtjeva ima poslovni nastan manje od tri godine, njegova se financijska solventnost kako je navedena u članku 1. točki (c) provjerava na temelju dostupnih evidencija i informacija.

ČLANAK 5.

STANDARDI SIGURNOSTI I ZAŠTITE

1. Smatra se da je kriterij utvrđen u članku 1. točki (d) ispunjen ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) zgrade koje se upotrebljavaju za obavljanje aktivnosti obuhvaćenih odobrenjem statusa pružaju zaštitu od nezakonitog ulaska te su izgrađene od materijala koji onemogućuju nezakoniti ulazak;

(b) uspostavljene su odgovarajuće mjere za sprječavanje neovlaštenog pristupa uredima, otpremnim područjima, dokovima za utovar i prostorima za teret te drugim relevantnim mjestima;

(c) poduzete su mjere za rukovanje robom koje obuhvaćaju zaštitu od neovlaštenog unošenja ili zamjene robe i nestručnog rukovanja robom te zaštitu od neovlaštenog mijenjanja jedinica tereta;

(d) podnositelj zahtjeva poduzeo je mjere koje omogućuju jasno utvrđivanje njegovih poslovnih partnera te osiguravaju, provedbom odgovarajućih ugovornih odredbi ili drugih odgovarajućih mjera u skladu s

poslovnim modelom podnositelja zahtjeva, da njegovi poslovni partneri osiguraju zaštitu svojeg dijela međunarodnog lanca opskrbe;

(e) podnositelj zahtjeva provodi, u mjeri u kojoj to dozvoljava nacionalno zakonodavstvo, sigurnosne provjere potencijalnih zaposlenika koji će raditi na sigurnosno osjetljivim radnim mjestima te obavlja sigurnosne provjere prošlosti zaposlenika zaposlenih na takvim radnim mjestima, u redovnim razmacima ili kada to opravdavaju okolnosti;

(f) podnositelj zahtjeva uspostavio je odgovarajuće postupke zaštite za sve svoje vanjske pružatelje usluga;

(g) podnositelj zahtjeva osigurava da njegovi zaposlenici koji imaju odgovornosti povezane sa zaštitom redovito sudjeluju u programima podizanja svijesti o pitanjima zaštite;

(h) podnositelj zahtjeva imenovao je osobu za kontakt zaduženu za pitanja povezana sa sigurnošću i zaštitom.

2. Ako je podnositelj zahtjeva korisnik potvrde za sigurnost i zaštitu izdane na temelju međunarodne konvencije ili međunarodne norme Međunarodne organizacije za normizaciju ili na temelju europske norme europske organizacije za normizaciju, te se potvrde uzimaju u obzir pri provjeri ispunjenja kriterija utvrđenih u članku 1. točki (d).

Smatra se da su kriteriji ispunjeni ako se utvrdi da su kriteriji za izdavanje te potvrde jednaki ili istovrijedni onima utvrđenima u članku 1. točki (d).

3. Ako je podnositelj zahtjeva regulirani agent ili poznati pošiljatelj u području zaštite civilnog zračnog prometa, smatra se da su kriteriji utvrđeni u stavku 1. ispunjeni u pogledu lokacija i postupaka za koje je podnositelj zahtjeva stekao status reguliranog agenta ili poznatog pošiljatelja u toj mjeri da su kriteriji za dodjelu statusa reguliranog agenta ili poznatog pošiljatelja jednaki ili istovrijedni onima utvrđenima u članku 1. točki (d).

GLAVA II.

OLAKŠICE KOJE SE DAJU OVLAŠTENIM GOSPODARSKIM SUBJEKTIMA

ČLANAK 6.

OLAKŠICE KOJE SE DAJU OVLAŠTENIM GOSPODARSKIM SUBJEKTIMA

1. Ako ovlašteni gospodarski subjekt za potrebe sigurnosti i zaštite u svoje ime podnosi izlaznu skraćenu deklaraciju u obliku carinske deklaracije ili deklaracije za ponovni izvoz, ne zahtijevaju se nikakvi drugi podaci, osim onih koji su navedeni u tim deklaracijama.

2. Ako ovlašteni gospodarski subjekt za potrebe sigurnosti i zaštite podnosi izlaznu skraćenu deklaraciju u obliku carinske deklaracije ili deklaracije za ponovni izvoz u ime druge osobe koja je isto tako ovlašteni gospodarski subjekt, ne zahtijevaju se nikakvi drugi podaci, osim onih koji su navedeni u tim deklaracijama.

ČLANAK 7.

POVLAŠTENIJI TRETMAN U POGLEDU PROCJENE RIZIKA I PROVJERE

1. Ovlašteni gospodarski subjekt podvrgava se manjem broju fizičkih pregleda robe i sigurnosnih kontrola dokumenata od ostalih gospodarskih subjekata.

2. Ako je ovlašteni gospodarski subjekt podnio ulaznu skraćenu deklaraciju ili je ovlašten za podnošenje carinske deklaracije ili deklaracije za privremeni smještaj umjesto ulazne skraćene deklaracije ili ako je ovlašteni gospodarski subjekt ovlašten za uporabu trgovinskih, lučkih ili prijevoznih informacijskih sustava za podnošenje podataka ulazne skraćene deklaracije iz članka 10. stavka 8. Sporazuma i članka 1. stavka 4. Priloga I., nadležno carinsko tijelo, ako je pošiljka odabrana za fizički pregled robe, obavješćuje ovlaštenoga gospodarskog subjekta. Obavješćuje se prije dolaska robe na carinska područja ugovornih stranaka.

Ta obavijest dostupna je i prijevozniku ako je različit od ovlaštenoga gospodarskog subjekta iz prvog podstavka, pod uvjetom da je prijevoznik ovlašteni gospodarski subjekt i da je povezan s elektroničkim sustavima za deklaracije iz prvog podstavka.

Ta se obavijest ne šalje ako bi mogla ugroziti provjere koje se provode ili rezultate tih provjera.

3. Ako su pošiljke koje je deklarirao ovlašteni gospodarski subjekt odabrane za fizičke preglede robe i kontrolu dokumenata, prioritet je provođenje tih provjera.

Na zahtjev ovlaštenoga gospodarskog subjekta provjere se mogu provoditi na mjestu koje nije mjesto na kojem se roba podnosi carini.

ČLANAK 8.

IZUZEĆE OD POVLAŠTENOG TRETMANA

Povlašteniji tretman iz članka 7. ne primjenjuje se ni na kakve sigurnosne carinske provjere povezane s određenim povišenim razinama prijetnje ili obvezama provjere utvrđenima ostalim zakonodavstvom.

Međutim, carinskim tijelima prioritet je provođenje potrebne obrade, formalnosti i provjera pošiljki koje je deklarirao ovlašteni gospodarski subjekt.

GLAVA III.

SUSPENZIJA, PONIŠTENJE I OPOZIV STATUSA OVLAŠTENOGA GOSPODARSKOG SUBJEKTA

ČLANAK 9.

SUSPENZIJA STATUSA

1. Nadležno carinsko tijelo suspendira odluku o dodjeli statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta u sljedećim slučajevima:

(a) to carinsko tijelo smatra da bi moglo imati dovoljno razloga za poništenje ili opoziv odluke, ali još nema sve potrebne elemente da odluči o poništenju ili opozivu;

(b) to carinsko tijelo smatra da nisu ispunjeni uvjeti za odluku ili da korisnik odluke ne poštuje obveze koje proizlaze iz te odluke te je primjereno korisniku odluke dati vremena da poduzme mjere kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza;

(c) korisnik odluke zahtijeva takvu suspenziju jer privremeno ne može ispunjavati uvjete utvrđene za odluku ili poštovati obveze koje proizlaze iz te odluke.

2. U slučaju iz stavka 1. točaka (b) i (c) korisnik odluke obavješćuje carinsko tijelo o mjerama koje će poduzeti kako bi osigurao ispunjavanje uvjeta ili poštovanje obveza te o razdoblju potrebnom za poduzimanje mjera.

Ako predmetni gospodarski subjekt, u skladu sa zahtjevima carinskih tijela, poduzme mjere potrebne za ispunjenje uvjeta i kriterija koje ovlašteni gospodarski subjekt mora ispunjavati, carinsko tijelo ukida suspenziju.

3. Suspenzija ne utječe na carinske postupke koji su započeti prije datuma suspenzije i još nisu dovršeni.

4. Korisnika odluke obavješćuje se o njezinoj suspenziji.

ČLANAK 10.

PONIŠTENJE STATUSA

1. Odluka o dodjeli statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta poništava se ako su ispunjeni svi sljedeći uvjeti:

(a) odluka je donesena na temelju netočnih ili nepotpunih informacija;

(b) korisnik odluke znao je ili je opravdano trebao znati da su informacije netočne ili nepotpune;

(c) ako bi odluka bila drukčija da su informacije bile točne i potpune.

2. Korisnika odluke obavješćuje se o njezinu poništenju.

3. Poništenje proizvodi učinke od dana od kojeg je prvobitna odluka proizvela učinke, osim ako se u odluci u skladu s carinskim zakonodavstvom navodi drukčije.

ČLANAK 11.

OPOZIV STATUSA

1. Nadležna carinska tijela opozivaju odluku o dodjeli statusa ovlaštenoga gospodarskog subjekta u sljedećim slučajevima:

(a) jedan ili više uvjeta za donošenje te odluke nisu bili ili više nisu ispunjeni; ili

(b) na zahtjev korisnika odluke; ili

(c) ako korisnik odluke u propisanom razdoblju suspenzije iz članka 9. stavka 1. točaka (b) i (c) ne poduzme potrebne mjere za ispunjenje uvjeta utvrđenog za odluku ili poštovanje obveza koje proizlaze iz odluke.

2. Opoziv proizvodi učinke sljedećeg dana od dana obavijesti o opozivu.

3. Korisnika odluke obavješćuje se o njezinu opozivu.

GLAVA IV.

ČLANAK 12.

RAZMJENA INFORMACIJA

Ugovorne stranke redovito obavješćuju jedna drugu o identitetima svojih ovlaštenih gospodarskih subjekata u sigurnosne svrhe i pritom navode sljedeće informacije:

(a) identifikacijski broj gospodarskog subjekta (TIN) u formatu koji je u skladu s propisima o registraciji i identifikaciji ovlaštenih gospodarskih subjekata (EORI);

(b) naziv i adresa ovlaštenoga gospodarskog subjekta;

(c) broj dokumenta kojim se dodjeljuje status ovlaštenoga gospodarskog subjekta;

(d) sadašnji status (valjan, suspendiran, opozvan);

(e) razdoblja promijenjenog statusa;

(f) datum na koji su odluka i naknadni događaji (suspenzija i opoziv) počeli proizvoditi učinke;

(g) tijelo koje je izdalo odluku.”